บทที่ 4
ผลการวิจัย

การศึกษาผลกระทบของรายการคงค้างต่อกำไรในอนาคต จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารทั้งสามแบบกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตตามวิธีดำเนินการวิจัยที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 3 นั้น ผลการวิจัยเป็นดังนี้

สถิติเชิงพรรณนาของตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

จากตารางที่ 4-1 ส่วน ก แสดงการเลือกตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนระหว่างปี พ.ศ. 2539-2543 โดยในปี พ.ศ. 2539 มีการตัดจำนวนตัวอย่างออกมากที่สุดคิดเป็น 34.15% เนื่องจากไม่สามารถติดตามข้อมูลได้ และจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบทั้งหมดคิดเป็น 60.58%

จากตารางที่ 4-1 ส่วน ข แสดงตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำแนกตามลักษณะการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนระหว่างปี พ.ศ. 2539-2543 โดยในปี พ.ศ. 2539 มีการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนมากที่สุดคิดเป็น 52.38% และการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนแบบเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็น 60.32% โดยในรอบระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทำการระดมทุนเพิ่มแบบเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมมากกว่าการระดมทุนเพิ่มในแบบอื่น ๆ เนื่องจาก สามารถทำได้ทันที โดยไม่ต้องขออนุญาต ขั้นตอนในการจัดทำไม่ซับซ้อน และต้นทุนในการดำเนินงานต่ำ

จากตารางที่ 4-1 ส่วน ค แสดงจำนวนตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างปี พ.ศ. 2539–2543 โดยกลุ่มอุตสาหกรรมบริการมีการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนมากที่สุดคิดเป็น 26.98% และจำนวนตัวอย่างทั้งหมดคลอบคลุมหกกลุ่มอุตสาหกรรม

จากตารางที่ 4-2 แสดงข้อมูลทางสถิติของตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนระหว่างปี พ.ศ. 2539–2543 โดยพบว่า สินทรัพย์รวมมีค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานเท่ากับ 14,665.51 ล้านบาท และ 5,068.68 ล้านบาท ตามลำดับ ตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบมีการแกว่งตัวอย่างมากเท่ากับ 31,223.34 ล้านบาท และอัตราการเติบโตยอดขายเท่ากับ 10.52% ซึ่งสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับค่ากลาง 3.59% ผลการทดสอบยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Loughram and Ritter (1997) ที่กล่าวว่าบริษัทออกหุ้นเพิ่มทุนมักจะมีอัตราการเติบโตของยอดขายค่อนข้างสูง นอกจากนี้ อัตราส่วนหนี้ต่อสินทรัพย์รวมยังสูงถึง 60.79% ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้บริษัทต้องออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน เนื่องจากไม่สามารถ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

กู้เงินจากแหล่งอื่นได้ ดังนั้น การบริหารกำไรอาจเกิดขึ้นได้จากการที่บริษัทมีความต้องการที่จะระดมทุนจากตลาดทุนให้ได้มากที่สุด

จากตารางที่ 4-3 ส่วน ก แสดงข้อมูลทางสถิติของกำไรในอนาคต โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยของกำไรในอนาคตปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี +1 ถึงปี +3 โดย E ปี 0, +1, +2 และ +3 มีค่าเป็น 0.0228, 0.0096, 0.0035 และ 0.0022 ตามลำดับ ส่วน ข แสดงข้อมูลทางสถิติของการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตมีค่าเป็นบวกในปี 0 และมีค่าติดลบอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี +1 ถึงปี +3 โดยΔE ปี 0, +1, +2 , +3 มีค่าเป็น 0.0048, -0.0093, -0.0165 และ -0.0196 ตามลำดับ ดังนั้น ค่าทางสถิติของกำไรในอนาคตและการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตจึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chan, Jegadeesh and Sougiannis (2003) พบว่า การบริหารกำไรในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลให้กำไรในอนาคตลดลง เนื่องจาก กำไรในอนาคตถูกนำมาปรับกำไรในปัจจุบันให้เพิ่มสูงขึ้นจากการเร่งรับรู้รายได้จากยอดขายเชื่อ

จากตารางที่ 4-4 แสดงข้อมูลทางสถิติของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารทั้งสามแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นมีค่าเป็น 0.0220 ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงมีค่าเป็น 0.0631 และค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมมีค่าเป็น 0.0348 โดยผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นและรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

ตารางที่ 4-1 สถิติเชิงพรรณนาของตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

ส่วน ก: แสดงการเลือกตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

	2539	2540	2541	2542	2543	รวม
จำนวนบริษัทที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน[1]	47	18	20	8	11	104
หัก จำนวนบริษัทที่มีข้อมูลไม่ตรงตามเกณฑ์การเลือกตัวอย่าง[2]	14	9	9	5	4	41
จำนวนบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	33	9	11	3	7	63
% จำนวนบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	70.21	50.00	55.00	37.50	63.64	60.58

[1]ได้แก่ จำนวนบริษัทที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนสุทธิจากบริษัทที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนในกลุ่มธนาคาร เงินทุนหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต

[2]ได้แก่ บริษัทที่ไม่สามารถติดตามข้อมูลได้

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

ส่วน ข: แสดงตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำแนกตามลักษณะการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุน						
	2539	2540	2541	2542	2543	รวม
PO[3]	1	0	1	0	1	3
PP[4]	7	5	6	3	1	22
RO[5]	25	4	4	0	5	38
รวม	33	9	11	3	7	63

[3]Public offerings คือ การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนแก่ประชาชน โดยไม่รวมการออกหุ้นเพิ่มทุนที่เสนอขายให้แก่ประชาชนเป็นครั้งแรก (IPO)

[4]Private Placement คือ การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนที่เสนอขายหลักทรัพย์ให้แก่นักลงทุนแบบเฉพาะเจาะจง

[5]Right Offerings คือ การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนที่เสนอขายหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิม

ส่วน ค : แสดงจำนวนตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม		
กลุ่มอุตสาหกรรม	ตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน	%ของตัวอย่างการออกหุ้นสามัญทั้งหมด
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	9	14.29
เทคโนโลยี	9	14.29
บริการ	17	26.98
วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	10	15.87
สินค้าอุปโภคบริโภค	5	7.94
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	13	20.63
รวม	63	100.00

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-2 ข้อมูลทางสถิติของตัวอย่างการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

ข้อมูลทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนจำนวน 63 บริษัท แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามากที่สุด ค่าน้อยที่สุด เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ในระหว่างปี พ.ศ. 2539 - 2543 โดยสินทรัพย์รวม คือ สินทรัพย์รวมสุทธิ ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน หนี้สินรวม คือ หนี้สินรวมสุทธิ ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน อัตราส่วนการก่อหนี้ก่อนการเพิ่มทุน คือ อัตราส่วนหนี้สินรวมสุทธิหารด้วยสินทรัพย์รวมสุทธิ ณ ปีก่อนออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน อัตราการเติบโตของยอดขาย คือ การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเติบโตของยอดขายจากปีก่อนการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนถึงปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

	สินทรัพย์รวม (ล้านบาท)	หนี้สินรวม (ล้านบาท)	อัตราส่วนการก่อหนี้ ก่อนการเพิ่มทุน	อัตราส่วนการเติบโต ของยอดขาย
ค่าเฉลี่ย	14,665.51	11,166.96	0.6079	0.1052
ค่ามัธยฐาน	5,068.68	2,697.39	0.6235	0.0359
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	31,223.34	27,320.38	0.2319	0.2810
ค่าน้อยสุด	385.63	24.74	0.0149	-0.2103
ค่ามากสุด	175,499.16	158,125.51	1.1527	1.6857
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25	1,719.53	818.05	0.4479	-0.0264
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75	12,812.82	7,975.81	0.7776	0.1131

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University

ตารางที่ 4-3 ข้อมูลทางสถิติของกำไรในอนาคตและการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

ข้อมูลทางสถิติแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 3 ปี (ปี 0 ถึง ปี+3) ของกำไรในอนาคตและการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต โดยส่วน ก แสดงกำไรในอนาคต ณ ปีที่ p+n ปรับค่าด้วยสินทรัพย์รวม ส่วน ข แสดงการเปลี่ยนแปลงของกำไรในอนาคต สามารถคำนวณได้จากผลต่างของกำไรในอนาคตปรับค่าด้วยสินทรัพย์รวม

ส่วน ก : แสดงค่าทางสถิติของกำไรในอนาคตตั้งแต่ปี 0 ถึง +3

ปี	E_0	E_{+1}	E_{+2}	E_{+3}
ค่าเฉลี่ย	0.0228	0.0096	0.0035	0.0022
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.0823	0.0738	0.0858	0.0958
จำนวนตัวอย่าง	59	54	55	58

ส่วน ข : แสดงค่าทางสถิติของการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตตั้งแต่ปี 0 ถึง +3

ปี	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
ค่าเฉลี่ย	0.0048	-0.0093	-0.0165	-0.0196
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.0649	0.0997	0.0587	0.0768
จำนวนตัวอย่าง	56	59	54	55

ตารางที่ 4-4 ข้อมูลทางสถิติของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารทั้งสามแบบ

ข้อมูลทางสถิติแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้น (DCA), รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูง (HDCA) และรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวม (DTA)

ปี	DCA_0	$HDCA_0$	DTA_0
ค่าเฉลี่ย	0.0220	0.0631	0.0348
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.0860	0.0995	0.1226
จำนวนตัวอย่าง	48	28	49

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

สถิติเชิงพรรณนาของตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่

จากตารางที่ 4-5 ส่วน ก แสดงการเลือกตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2539–2543 โดยปี พ.ศ. 2540 มีการตัดจำนวนตัวอย่างออกมากที่สุดคิดเป็น 42.86% เนื่องจากข้อมูลไม่สามารถติดตามได้และจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการการทดสอบทั้งหมดคิดเป็น 60%

จากตารางที่ 4-5 ส่วน ข แสดงจำนวนตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ จำแนกตามปีที่ตีราคาสินทรัพย์ระหว่างปี พ.ศ. 2539–2543 โดยในปี พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นปีที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจมีการตีราคาสินทรัพย์ใหม่มากที่สุดคิดเป็น 38.10%

จากตารางที่ 4-5 ส่วน ค แสดงจำนวนตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม โดยกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารทำการตีราคาสินทรัพย์ใหม่มากที่สุดคิดเป็น 25.40% และจำนวนตัวอย่างทั้งหมดครอบคลุมห้ากลุ่มอุตสาหกรรม

จากตารางที่ 4-6 แสดงข้อมูลทางสถิติของตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ในระหว่างปี พ.ศ. 2539–2543 โดยพบว่า สินทรัพย์รวมมีค่าเฉลี่ยและค่ามัธยฐานเท่ากับ 15,000.67 ล้านบาท และ 3,730.56 ล้านบาท ตามลำดับ ตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบมีการแกว่งตัวอย่างมากเท่ากับ 46,134.96 ล้านบาท อัตราส่วนหนี้ต่อสินทรัพย์รวมยังสูงถึง 66.18% ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของวันเพ็ญ วาดเขียน (2547) พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวมสูงขึ้น ณ ปีก่อนการตีราคาสินทรัพย์ใหม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ เพื่อการบริหารกำไร

จากตารางที่ 4-7 ส่วน ก แสดงข้อมูลทางสถิติของกำไรในอนาคต โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยของกำไรในอนาคตปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี +1 ถึงปี +3 โดย E ปี 0, +1, +2 และ +3 มีค่าเป็น 0.0132, 0.0046, 0.0037 และ 0.0029 ตามลำดับ ส่วน ข แสดงข้อมูลทางสถิติของการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า ค่าเฉลี่ยของการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตมีค่าเป็นบวกในปี 0 และมีค่าติดลบอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี +1 ถึงปี +3 โดยΔE ปี 0, +1, +2 และ+3 มีค่าเป็น 0.0022, -0.0129, -0.0197 และ -0.0219 ตามลำดับ

จากตารางที่ 4-8 แสดงข้อมูลทางสถิติของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารทั้งสามแบบ พบว่า ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นมีค่าเป็น 0.0045 ค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงมีค่าเป็น 0.0130 และค่าเฉลี่ยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมมีค่าเป็น 0.0052 โดยผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่ารายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นและรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมมีค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-5 สถิติเชิงพรรณนาของตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่

ส่วน ก: แสดงการเลือกตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่

	2539	2540	2541	2542	2543	รวม
จำนวนบริษัทที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่[3]	37	42	10	8	8	105
หัก จำนวนบริษัทที่มีข้อมูลไม่ตรงตามเกณฑ์การเลือกตัวอย่าง[4]	15	18	4	5	0	42
จำนวนบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	22	24	6	3	8	63
% จำนวนบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	59.46	57.14	60.00	37.50	100.00	60.00

[3]ได้แก่ จำนวนบริษัทที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่สุทธิจากบริษัทที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ในกลุ่มธนาคาร เงินทุนหลักทรัพย์ ประกันภัยและประกันชีวิต

[4]ได้แก่ บริษัทที่ไม่สามารถติดตามข้อมูลได้

ส่วน ข: แสดงจำนวนตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ที่ใช้สำหรับการทดสอบระหว่างปี พ.ศ.2539 -2543

ปี	จำนวนตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่
2539	22
2540	24
2541	6
2542	3
2543	8
รวม	63

ส่วน ค: แสดงจำนวนตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ที่ใช้ในการทดสอบจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	ตัวอย่างการตีราคาสินทรัพย์ใหม่	%ตัวอย่างของการตีราคาสินทรัพย์ใหม่
เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	16	25.40
บริการ	14	22.22
วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	14	22.22
สินค้าอุปโภคบริโภค	5	7.94
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	14	22.22
รวม	63	100.00

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-6 ข้อมูลทางสถิติของการตีราคาสินทรัพย์ใหม่

ข้อมูลทางสถิติของกลุ่มตัวอย่างที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่จำนวน 63 บริษัท แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามากที่สุด ค่าน้อยที่สุด เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75ในระหว่างปี พ.ศ. 2539 – 2543 โดยสินทรัพย์รวม คือ สินทรัพย์รวมสุทธิ ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ หนี้สินรวม คือ หนี้สินรวมสุทธิ ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ อัตราส่วนการก่อหนี้ก่อนการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ คือ อัตราส่วนของหนี้สินรวมสุทธิหารด้วยสินทรัพย์รวมสุทธิ ณ ปีก่อนตีราคาสินทรัพย์ใหม่ อัตราการเติบโตของยอดขาย คือ การเปลี่ยนแปลงของอัตราการเติบโตของยอดขายจากปีก่อนการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ถึงปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่

	สินทรัพย์รวม (ล้านบาท)	หนี้สินรวม (ล้านบาท)	อัตราส่วนการก่อหนี้ ก่อนการเพิ่มทุน	อัตราส่วนการเติบโต ของยอดขาย
ค่าเฉลี่ย	15,000.67	10,708.59	0.6618	0.0664
ค่ามัธยฐาน	3,730.56	2,998.25	0.6615	0.0291
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	46,134.96	35,398.59	0.2610	0.1673
ค่าน้อยสุด	474.77	24.74	0.0149	-0.3325
ค่ามากสุด	345,728.57	269,100.89	1.3671	0.6643
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25	1,626.65	833.74	0.4829	-0.0181
เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75	9,931.96	7,099.10	0.8334	0.1123

ตารางที่ 4-7 ข้อมูลทางสถิติของกำไรในอนาคตและการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

ข้อมูลทางสถิติแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระหว่างปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ถึงปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 3 ปี (ปี 0 ถึง ปี+3) ของกำไรในอนาคตและการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต โดยส่วน ก แสดงกำไรในอนาคต ณ ปีที่ t+n ปรับค่าด้วยสินทรัพย์รวม ส่วน ข แสดงการเปลี่ยนแปลงของกำไรในอนาคตสามารถคำนวณได้จากผลต่างของกำไรในอนาคตปรับค่าด้วยสินทรัพย์รวม

ส่วน ก : แสดงค่าทางสถิติของกำไรในอนาคตตั้งแต่ปี 0 ถึง +3

ปี	E_0	E_{+1}	E_{+2}	E_{+3}
ค่าเฉลี่ย	0.0132	0.0046	0.0037	0.0029
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.0712	0.0681	0.0811	0.0905
จำนวนตัวอย่าง	56	55	56	54

ส่วน ข : แสดงค่าทางสถิติของการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตตั้งแต่ปี 0 ถึง +3

ปี	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
ค่าเฉลี่ย	0.0022	-0.0129	-0.0197	-0.0219
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.0516	0.0995	0.0907	0.0826
จำนวนตัวอย่าง	52	53	58	57

ตารางที่ 4-8 ข้อมูลทางสถิติของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารทั้งสามแบบ

ข้อมูลทางสถิติแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้น (DCA), รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูง (HDCA) และรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวม (DTA)

ปี	DCA_0	$HDCA_0$	DTA_0
ค่าเฉลี่ย	0.0045	0.0130	0.0052
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.1618	0.0647	0.1606
จำนวนตัวอย่าง	56	27	56

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

จากตารางที่ 4-9 ส่วน ก แสดงข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขายกับรายการคงค้างระยะสั้น พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% (ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง) และการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% (ได้แก่ กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มบริการ และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค)

สรุป ผลการทดสอบสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของการเปลี่ยนแปลงยอดขายจะส่งผลให้รายการคงค้างระยะสั้นเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน

จากตารางที่ 4-9 ส่วน ข แสดงข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ และรายการคงค้างระยะสั้น พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% (ได้แก่ กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง) และการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% (ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มเทคโนโลยี และกลุ่มบริการ) ส่วนที่ดิน อาคาร อุปกรณ์สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางตรงกันข้าม ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ยกเว้น กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมเพียงกลุ่มเดียวที่สามารถอธิบายได้ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99%

สรุป ผลการทดสอบสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของการเปลี่ยนแปลงยอดขายจะส่งผลให้รายการคงค้างระยะสั้นเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน ส่วนที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ควรจะมีค่าเป็นลบ เนื่องจาก การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ถาวรจะส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามมา (ค่าเสื่อมราคาส่งผลให้รายการคงค้างลดลง) ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของที่ดิน อาคาร อุปกรณ์จะส่งผลให้รายการคงค้างรวมลดลง

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-9 ข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

ข้อมูลทางสถิติแสดงค่าสัมประสิทธิ์ของข้อมูลประมาณการที่ได้จากสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุด เพื่อนำไปคำนวณค่าคาดหวังหรือรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ ส่วน ก แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย (ΔSALE) กับรายการคงค้างระยะสั้น (ACC) ส่วน ข แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย (ΔSALE) ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ (PPE) และรายการคงค้างรวม (TA) ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{ACC_{jt}}{A_{jt-1}} = \alpha_{0j}\left(\frac{1}{A_{jt-1}}\right) + \beta_{1j}\left(\frac{\Delta SALE_{jt-(t-1)}}{A_{jt-1}}\right) + \varepsilon_{jt} \qquad (ก)$$

ส่วน ก : แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขายกับรายการคงค้างระยะสั้น

Independent variable	Dependent variable ACC_t / Industry Group					
	Agro & Food Industry	Technology	Services	Industrial	Consumer Products	Property & Construction
Constant	-0.018**	-0.039**	-0.021***	-0.028**	0.036**	-0.038**
	0.020	0.016	0.009	0.022	0.021	0.020
$\Delta SALE_t$	0.085***	0.116**	0.113**	0.175***	0.191**	0.413***
	0.007	0.011	0.020	0.008	0.022	0.000
N	57	61	103	69	33	95
R^2	10.40%	8.61%	4.09%	8.25%	12.34%	16.39%
Adjust R^2	8.77%	7.06%	3.14%	6.88%	9.52%	15.49%

ตารางที่ 4-9 (ต่อ)

$$\frac{TA_{jt}}{A_{jt-1}} = \alpha_0\left(\frac{1}{A_{jt-1}}\right) + \beta_1\left(\frac{\Delta SALE_{jt-(t-1)}}{A_{jt-1}}\right) + \beta_2\left(\frac{PPE_{jt}}{A_{jt-1}}\right) + \varepsilon_{jt} \qquad (ข)$$

ส่วน ข: ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ และรายการคงค้างรวม

Independent variable	Dependent variable TA_t					
	Agro & Food Industry	Technology	Services	Industrial	Consumer Products	Property & Construction
Constant	-0.039**	-0.057**	-0.043***	0.122***	0.176**	-0.055***
	0.020	0.021	0.003	0.001	0.015	0.006
$\Delta SALE_t$	0.068**	0.085**	0.115**	0.212***	0.436***	0.398***
	0.018	0.022	0.023	0.001	0.000	0.000
PPE	-0.071**	-0.132**	-0.052**	-0.291***	-0.653**	-0.108**
	0.024	0.015	0.022	0.000	0.001	0.009
N	48	47	96	68	32	70
R^2	18.50%	17.84%	9.50%	33.49%	43.19%	23.47%
Adjust R^2	14.87%	14.10%	7.56%	31.44%	39.27%	21.19%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01

**ณ ระดับนัยสำคัญ .05

*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่

จากตารางที่ 4-10 ส่วน ก แสดงข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขายกับรายการคงค้างระยะสั้น พบว่าการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% (ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มบริการ และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง) และการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% (ได้แก่ กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค)

สรุป ผลการทดสอบสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของการเปลี่ยนแปลงยอดขายจะส่งผลให้รายการคงค้างระยะสั้นเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน

จากตารางที่ 4-10 ส่วน ข แสดงข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ และรายการคงค้างระยะสั้น พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% (ได้แก่ กลุ่มบริการ กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าและสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง) และการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% (ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร) ส่วนที่ดิน อาคาร อุปกรณ์สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงรายการคงค้างระยะสั้นได้ในทิศทางตรงกันข้าม ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% (ได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มบริการ กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง)

สรุป ผลการทดสอบสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต พบว่า การเปลี่ยนแปลงยอดขายมีผลโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงเงินทุนหมุนเวียน ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของการเปลี่ยนแปลงยอดขายจะส่งผลให้รายการคงค้างระยะสั้นเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน ส่วนที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ควรจะมีค่าเป็นลบ เนื่องจาก การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ถาวรจะส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามมา (ค่าเสื่อมราคาส่งผลให้รายการคงค้างลดลง) ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของที่ดิน อาคาร อุปกรณ์จะส่งผลให้รายการคงค้างรวมลดลง

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-10 ข้อมูลทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ ภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่

ข้อมูลทางสถิติแสดงค่าสัมประสิทธิ์ของข้อมูลประมาณการที่ได้จากสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุด เพื่อนำไปคำนวณค่าคาดหวังหรือรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ ส่วน ก แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย (ΔSALE) กับรายการคงค้างระยะสั้น (ACC) ส่วน ข แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมระหว่าง การเปลี่ยนแปลงยอดขาย (ΔSALE) ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ (PPE) และรายการคงค้างรวม (TA) ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{ACC_{jt}}{A_{jt-1}} = \alpha_{0j}\left(\frac{1}{A_{jt-1}}\right) + \beta_{1j}\left(\frac{\Delta SALE_{jt-(t-1)}}{A_{jt-1}}\right) + \varepsilon_{jt} \qquad \text{(ก)}$$

ส่วน ก: ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขายกับรายการคงค้างระยะสั้น

Independent variable	Dependent variable ACC_t / Industry Group				
	Agro & Food Industry	Services	Industrial	Consumer Products	Property & Construction
Constant	-0.017**	-0.018**	0.025**	-0.034***	-0.039**
	0.020	0.014	0.024	0.005	0.024
$\Delta SALE_t$	0.090***	0.376***	0.138**	0.222**	0.196***
	0.007	0.000	0.014	0.012	0.004
N	103	79	79	32	99
R^2	5.82%	13.99%	6.08%	15.91%	7.10%
Adjust R^2	4.89%	12.87%	4.87%	13.10%	6.14%

ตารางที่ 4-10 (ต่อ)

$$\frac{TA_{jt}}{A_{jt-1}} = \alpha_0\left(\frac{1}{A_{jt-1}}\right) + \beta_1\left(\frac{\Delta SALE_{jt-(t-1)}}{A_{jt-1}}\right) + \beta_2\left(\frac{PPE_{jt}}{A_{jt-1}}\right) + \varepsilon_{jt} \qquad (ข)$$

ส่วน ข: ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงยอดขาย ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์ และรายการคงค้างรวม

Independent variable	Dependent variable TA_t				
	Agro & Food Industry	Services	Industrial	Consumer Products	Property & Construction
Constant	0.066***	0.033***	0.055**	0.078**	0.052**
	0.006	0.005	0.023	0.024	0.019
$\Delta SALE_t$	0.070**	0.356***	0.172***	0.237***	0.170***
	0.024	0.000	0.004	0.006	0.004
PPE	-0.223***	-0.140***	-0.166***	-0.280***	-0.160***
	0.000	0.000	0.001	0.001	0.000
N	94	69	84	29	87
R^2	22.31%	50.06%	16.90%	43.38%	18.98%
Adjust R^2	20.60%	48.54%	14.85%	39.02%	17.05%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01

**ณ ระดับนัยสำคัญ .05

*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร กับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน

สมมติฐานการวิจัยที่ใช้สำหรับการทดสอบในส่วนนี้ประกอบด้วย

H_1: ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี

อย่างไรก็ดี วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ยังคาดหวังว่ารายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนไปแล้ว 1 ปี แต่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ และระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับการคาดหวังควรจะมากกว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้น

H_2: ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการออกหุ้นเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี และความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามยังคงปรากฏต่อเนื่องไปจนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 2 หรือ 3 ปี

จากตารางที่ 4-11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า DCA สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

สรุป ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ 1 เนื่องจาก ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตปรากฏขึ้นภายหลังการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี และการตรวจสอบเงื่อนไขของสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (ผลการตรวจสอบแสดงไว้ในภาคผนวก)

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

จากตารางที่ 4-12 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า HDCA สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99%

สรุป ผลการทดสอบเป็นไปตามการคาดหวังที่กำหนดไว้ เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตปรากฏขึ้นภายหลังการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี ค่า R^2 ของ HDCA มีค่ามากกว่าค่า R^2 ของ DCA (38.91% > 26.11%) และระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของ HDCAเท่ากับระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของ DCA (99% = 99%) ซึ่งเป็นระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่สูงที่สุด ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี และการตรวจสอบเงื่อนไขของสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (ผลการตรวจสอบแสดงไว้ในภาคผนวก)

จากตารางที่ 4-13 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า DTA สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยังคงสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99%

สรุปผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ 2 เนื่องจาก รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปีได้ แต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 2 หรือ 3 ปีได้ (การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปี+2 หรือ+3) และการตรวจสอบเงื่อนไขของสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-11 ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง DCA_{ip} คือรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้น ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนกับ ΔE_{ip+n} คือ การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 3 ปี และตัวแปรควบคุม $\Delta SALE_{ip-(p-1)}$ คือ การเปลี่ยนแปลงยอดขาย ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{\Delta E_{ip+n}}{A_{ip-1}} = \alpha_0 + \beta_1 DCA_{ip} + \beta_2 \frac{\Delta SALE_{ip-(p-1)}}{A_{ip-1}} + \varepsilon_{ip}$$

Independent variable	Dependent variable			
	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{-2}	ΔE_{+3}
Constant	-0.024***	0.034***	-0.033***	0.003
	(0.010)	(0.002)	(0.001)	(0.406)
DCA_{ip}	0.151***	-0.175***	0.065	-0.047
	(0.002)	(0.002)	(0.097)	(0.221)
$\Delta SALE_{ip-(p-1)}$	0.168***	-0.130**	0.058	-0.012
	(0.000)	(0.013)	(0.114)	(0.426)
N	55	52	55	54
R^2	33.31%	26.11%	6.16%	1.24%
Adjust R^2	30.75%	23.09%	2.55%	-2.63%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-12 ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง $HDCA_{ip}$ คือ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูง ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนกับ ΔE_{ip+n} คือ การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 3 ปี และตัวแปรควบคุม $\Delta SALE_{ip-(p-1)}$ คือ การเปลี่ยนแปลงยอดขาย ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{\Delta E_{ip+n}}{A_{ip-1}} = \alpha_0 + \beta_1 HDCA_{ip} + \beta_2 \frac{\Delta SALE_{ip-(p-1)}}{A_{ip-1}} + \varepsilon_{ip}$$

Independent variable	Dependent variable			
	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
Constant	-0.031***	0.060***	-0.037**	-0.003
	(0.005)	(0.000)	(0.014)	(0.428)
$HDCA_{ip}$	0.139**	-0.288***	0.000	-0.077
	(0.034)	(0.003)	(0.475)	(0.208)
$\Delta SALE_{ip-(p-1)}$	0.130**	-0.200***	0.023	-0.014
	(0.020)	(0.004)	(0.374)	(0.375)
N	29	28	25	28
R^2	26.69%	38.91%	0.46%	2.70%
Adjust R^2	21.06%	34.03%	-8.59%	-5.08%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-13 ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง DTA_{ip} คือ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวม ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนกับ ΔE_{ip+n} คือ การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 3 ปี และตัวแปรควบคุม $\Delta SALE_{ip-(p-1)}$ คือ การเปลี่ยนแปลงยอดขาย ณ ปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{\Delta E_{ip+n}}{A_{ip-1}} = \alpha_0 + \beta_1 DTA_{ip} + \beta_2 \frac{\Delta SALE_{ip-(p-1)}}{A_{ip-1}} + \varepsilon_{ip}$$

Independent variable	Dependent variable			
	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
Constant	-0.022**	0.036***	-0.030***	0.003
	(0.021)	(0.001)	(0.002)	(0.414)
DTA_{ip}	0.079**	-0.139***	0.029	-0.032
	(0.026)	(0.001)	(0.179)	(0.263)
$\Delta SALE_{ip-(p-1)}$	0.175***	-0.136***	0.053	-0.004
	(0.000)	(0.003)	(0.114)	(0.453)
N	51	52	55	53
R^2	28.85%	29.97%	4.06%	0.81%
Adjust R^2	25.89%	27.12%	0.36%	-3.16%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร กับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่

สมมติฐานการวิจัยที่ใช้สำหรับการทดสอบในส่วนนี้ประกอบด้วย

H_3: ภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี

นอกจากนี้ ยังคาดหวังว่ารายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี แต่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ และระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับการคาดหวังควรจะมากกว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้น

H_4: ภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี และความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามยังคงปรากฏต่อเนื่องไปจนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 2 หรือ 3 ปี

จากตารางที่ 4-14 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของ ฝ่ายบริหารระยะสั้นกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า DCA สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 99% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

สรุป ผลการทดสอบเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยที่ 4 เนื่องจาก ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตปรากฏขึ้นภายในระยะเวลาปานกลาง ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี และการตรวจสอบเงื่อนไขของสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (ผลการตรวจสอบแสดงไว้ในภาคผนวก)

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

จากตารางที่ 4-15 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูง (HDCA) กับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตโดย พบว่า HDCA สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยังสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

สรุป ผลการทดสอบเป็นไปตามการคาดหวังที่กำหนดไว้ เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตปรากฏขึ้น ภายหลังการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี ค่า R^2 ของ HDCA มีค่ามากกว่าค่า R^2 ของ DCA (32.21%>17.77%) และระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของ HDCA สูงกว่าระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของ DCA (99%>95%) ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ในปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี และการตรวจสอบเงื่อนไขของสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (ผลการตรวจสอบแสดงไว้ในภาคผนวก)

จากตารางที่ 4-16 แสดงข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต พบว่า DTA สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยังคงสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี (ปี+1) ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ส่วนการเปลี่ยนแปลงยอดขายสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตเพิ่มขึ้นในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตลดลงในปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

สรุป ผลการทดสอบไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ 4 เนื่องจาก รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ไปแล้ว 1 ปีได้ แต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคตในปีออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 2 หรือ 3 ปีได้ (การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปี+2 หรือ+3)

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

และการตรวจสอบเงื่อนไขของสมการถดถอยกำลังสองน้อยที่สุดเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (ผลการตรวจสอบแสดงไว้ในภาคผนวก)

ตารางที่ 4-14 ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง DCA_{ip} คือ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้น ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่กับ ΔE_{ip+n} คือ การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ถึงปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 3 ปี และตัวแปรควบคุม $\Delta SALE_{ip-(p-1)}$ คือ การเปลี่ยนแปลงยอดขาย ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{\Delta E_{ip+n}}{A_{ip-1}} = \alpha_0 + \beta_1 DCA_{ip} + \beta_2 \frac{\Delta SALE_{ip-(p-1)}}{A_{ip-1}} + \varepsilon_{ip}$$

Independent variable	Dependent variable			
	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
Constant	-0.036***	0.033***	-0.030***	-0.007
	(0.000)	(0.003)	(0.010)	(0.222)
DCA_{ip}	0.115***	-0.133**	0.105	-0.018
	(0.011)	(0.018)	(0.078)	(0.433)
$\Delta SALE_{ip-(p-1)}$	0.111***	-0.144**	0.088	-0.084
	(0.029)	(0.024)	(0.168)	(0.061)
N	52	48	58	55
R^2	18.53%	17.77%	6.17%	4.71%
Adjust R^2	15.20%	14.12%	2.76%	1.05%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-15 ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูงกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง $HDCA_{ip}$ คือ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารระยะสั้นที่มีปริมาณอยู่ในระดับสูง ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่กับ ΔE_{ip+n} คือ การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ถึงปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 3 ปี และตัวแปรควบคุม $\Delta SALE_{ip-(p-1)}$ คือ การเปลี่ยนแปลงของยอดขาย ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{\Delta E_{ip+n}}{A_{ip-1}} = \alpha_0 + \beta_1 HDCA_{ip} + \beta_2 \frac{\Delta SALE_{ip-(p-1)}}{A_{ip-1}} + \varepsilon_{ip}$$

Independent variable	Dependent variable			
	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
Constant	-0.045***	0.055***	-0.019**	0.008
	(0.000)	(0.001)	(0.027)	(0.203)
$HDCA_{ip}$	0.199***	-0.313***	0.066	-0.025
	(0.001)	(0.008)	(0.172)	(0.257)
$\Delta SALE_{ip-(p-1)}$	0.125**	-0.191**	0.002	-0.090
	(0.013)	(0.017)	(0.446)	(0.057)
N	30	28	29	29
R^2	38.39%	32.21%	3.32%	9.26%
Adjust R^2	33.83%	26.79%	-4.11%	2.28%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-16 ความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวมกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง DTA_{ip} คือ รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารรวม ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่กับ ΔE_{ip+n} คือ การเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ถึงปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 3 ปี และตัวแปรควบคุม $\Delta SALE_{ip-(p-1)}$ คือ การเปลี่ยนแปลงยอดขาย ณ ปีที่ตีราคาสินทรัพย์ใหม่ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า p-value

$$\frac{\Delta E_{ip+n}}{A_{ip-1}} = \alpha_0 + \beta_1 DTA_{ip} + \beta_2 \frac{\Delta SALE_{ip-(p-1)}}{A_{ip-1}} + \varepsilon_{ip}$$

Independent variable	Dependent variable			
	ΔE_0	ΔE_{+1}	ΔE_{+2}	ΔE_{+3}
Constant	-0.042***	0.038***	-0.028**	-0.001
	(0.000)	0.009	(0.016)	(0.459)
DTA_{ip}	0.106**	-0.158**	0.102	-0.024
	(0.023)	(0.043)	(0.095)	(0.384)
$\Delta SALE_{ip-(p-1)}$	0.131**	-0.200**	0.116	-0.078
	(0.018)	(0.024)	(0.089)	(0.096)
N	58	59	59	59
R^2	15.79%	13.64%	7.38%	3.39%
Adjust R^2	12.73%	10.56%	4.08%	-0.07%

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University

ตารางที่ 4-17 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
H_1 : ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน DCA มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี	ยอมรับ
นอกจากนี้ ยังคาดหวังว่า HDCA มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนไปแล้ว 1 ปี แต่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ และระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับการคาดหวังควรจะมากกว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของDCA	ยอมรับ
H_2 : ภายใต้เหตุการณ์การออกหุ้นสามัญเพิ่มทุน DTA มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการออกหุ้นเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 1 ปี และความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามยังคงปรากฏต่อเนื่องไปจนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 2 หรือ 3 ปี	ปฏิเสธ
H_3 : การบริหารกำไรภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ DCA มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี	ยอมรับ
นอกจากนี้ ยังคาดหวังว่า HDCA มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี แต่ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ และระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับการคาดหวังควรจะมากกว่าค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจและระดับความเชื่อมั่นในการยอมรับสมมติฐานการวิจัยของ DCA	ยอมรับ
H_4 : ภายใต้เหตุการณ์การตีราคาสินทรัพย์ใหม่ DTA มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการเปลี่ยนแปลงกำไรในอนาคต ภายหลังจากการตีราคาสินทรัพย์ใหม่ผ่านไปแล้ว 1 ปี และความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามยังคงปรากฏต่อเนื่องไปจนถึงปีที่ออกหุ้นสามัญเพิ่มทุนผ่านไปแล้ว 2 ปี หรือ 3 ปี	ปฏิเสธ

มหาวิทยาลัยบูรพา Burapha University